

disse er engelske Kvadratmil og det er jo ikke uden Vigtighed for Opfattelsen.

Man har utvivlsomt gjort rigtigt i ikke at udstyre denne Bog med „Postkort“-Billeder. Det er den næsten for god til.

Niels Nielsen.

Knud Rasmussen: Mein Reisetagebuch 4. Aufl. Oversat og indledet af Aenne Schmücker. 20×14 cm, 220+40 S. 10 Billeder, et Kort. S. Fischer, Berlin 1938.

Det er glædeligt, at denne Bog, som hører til de fornemste Rejsekildringer, der er skrevet i det danske Sprog, finder en stor Udbredelse i Tyskland. Indledningen om Knud Rasmussen og hans Livsløb er ret omfattende og giver et godt Billede af hans Værk. En Bagatel kan lige nævnes: Billedet S. 32 er ikke hans københavnske Doktorkappe, thi en saadan eksisterer ikke, men stammer fra hans Udnævnelse til Æresdoktor ved St. Andrews i Skotland.

N. N.

A. C. Johnsen: I Bagdad og Babylon. Optegnelser og Erindringer fra Iraq. København 1938. Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag. 19×26 cm. Billeder og Kort. Pris 8,75 heftet. I Vælskbind 15,00.

Forfatteren, Kontorchef A. C. Johnsen fra Finansministeriet opholdt sig i 1932—33 i Iraq efter Indbydelse af dette Lands Regering for at deltage i Udarbejdelsen af en ny Toldtarif. Bogen kan i høj Grad anbefales den, der ønsker at sætte sig ind i Forholdene i en moderne orientalsk Stat, hvor gammelt og nyt brydes. Kontorchef Johnsen giver sig ikke ud for at være Fagmand hverken som Orientalist eller Geograf. Han siger selv i Fortalen om sin Bog: „Disse Optegnelser og Erindringer er sammenskrevet med let Haand i en Sommerferie uden Henblik paa Offentliggørelse“. Grundlaget er hans egne Breve hjem og de Notater, han under sit stærkt forcerede Arbejde har haft Tid til at gøre. Han havde forberedt sig grundigt til Rejsen gennem Læsning og havde endog givet sig i Lag med Arabisk. Som han sikkert med Rette siger: „Selv en ufuldkommen sproglig Forberedelse er bedre end slet ingen“. Bogen er da en kultiveret Mands Fremstilling af, hvad han har set og hørt. Den er udført med en vis Bredde, men læses trods dette eller netop derfor med ikke ringe Velbehag. Forfatteren, der er stærkt interesseret i Arabiens Psykologi, klager i Begyndelsen over, hvor vanskeligt det er at komme den jævne Araber paa nært Hold. Paa den anden Side

giver et Kapitel som „Iraqs unge Effendier“ et Indtryk af, hvor energisk han har søgt at trænge ind i og naa til en retfærdig Bedømmelse af de Mennesker, der omgav ham. Forfatterens Arbejde har ført ham vidt omkring i Iraq, og Bogen er ret alsidig i sin Skildring af Iraq's Forhold, ogsaa de arkæologiske Udgravninger tages med. Jeg har dog mest Lyst til at fremhæve Kapitlet som det indledende om Bagdad, der giver et levende Billede af denne den nærmeste Orients store Hovedby eller „Den assyriske Tragedie“, hvor Forfatteren udreder de ulykkelige assyriske Kristnes Forhold.

Kontorchef Johnsen har haft Lejlighed til at stifte personligt Bekendtskab med mange baade af de Orientalere og Briter, der spiller og har spillet en Rolle i den nærmere Orient i vor Tid. Af den afdøde Kong Faisal faar vi et meget sympatisk Billede, og Forfatterens Kendskab til Araberne sætter ham i Stand til i et Slutningskapitel at give en Vurdering af Lawrence.

C. G. Feilberg.

Walther Flaig: Das Gletscherbuch. Rätsel und Romantik, Gestalt und Gesetz der Alpengletscher. 196 S. (23×16 cm), 44 Billeder og Kort. 3 Tavler. F. A. Brockhaus, Leipzig 1938. Heftet 7,50 Rm., indb. 8,80 Rm.

Flaigs Bog „Lawinenbuch“ (Geografisk Tidsskrift 1935 p. 217) har mødt ganske stor Anerkendelse, den er blevet meget populær i alpinistisk interesserede Kredse, og hans nye Værk: „Das Gletscherbuch“ har utvivlsomt visse Betingelser for ogsaa at blive det.

Det er en Bog med mange fortræffelige Egenskaber, Udstyret er helt igennem første Klasse, Billedstoffet er godt, og Teksten giver den alpinistiske Naturiagttagere en fyldig Vejledning til Forstaaelse af Gletscherverdenen. Ogsaa Videnskabsmanden bruger med Udbytte de historiske Oversigter over Udviklingen af vor Viden om Gletscherne, men Bogen er iøvrigt ikke noget Førstehaandsarbejde, og foregiver heller ikke at være det.

Det kan ikke undre, at der hist og her har indsneget sig Misforstaaelser og Udtryk, som ikke helt tilfredsstillende de videnskabelige Krav til Eksakthed, men som Helhed er disse Mangler uvæsentlige. Forfatterens Stil virker til Tider lidt overeksponeret, og det kommer stærkere frem i denne Bog end i de tidligere, fordi man her ganske tydeligt sporer Konflikten mellem den rent saglige Fremstilling af Begivenheder, Kendsgerninger og Anskuelse, og saa Bestræbelsen for gennem et lyrisk betonet Billedsprog og Anvendelsen af mange og stærke Ord at „henrive“ Læseren. For populær Litteratur, som skal sælges, er denne Modsætning vanskelig at undgaa.